

Bouw snel je eigen interview met deze FGA

Dit zijn veel gestelde vragen (FAQ) aan Orange Glow. Timmer met deze FGA (Frequently Given Answers) razendsnel je eigen super-de-luxe Orange Glow interview. De keuze is aan jou. Kies de vragen en antwoorden, redigeer de laatste details. Klaar!

De band geeft niet of nauwelijks interviews. Maar heb je nog originele vervolgvragen? Mail ze naar kindwords@orangeglow.nl. Dan worden ze beantwoord en na publicatie wellicht toegevoegd aan de FGA.

OVER DE 'FGA'

Houden jullie niet van interviews?

"Jawel, maar niet met iedereen. Het is eigenlijk net als met seks. Dat willen we ook niet met iedereen. En aangezien we vaak dezelfde vragen krijgen, hebben we die maar vast beantwoord. Dat bespaart iedereen veel tijd en energie. En wie nog wel belangrijke of originele vragen heeft, kan ze gewoon mailen. De beste en leukste vragen en antwoorden voegen we later toe aan de lijst."

Wat is de domste vraag die jullie ooit gesteld is?

"Dat gaan we maar niet herhalen, maar lachen was het wel. Of wacht, ja deze was ook leuk: Hoe we het vinden om in Londen te wonen. Die journalist was in de war met een andere band, Orange Goblin."

OVER HET NIEUWE ALBUM

Jullie hebben voor het derde album *Have a safe trip, dear* muzikaal het roer flink omgegooid.

Waarom?

"We spelen sinds de tweede plaat (*Down to Earth* uit 2014) in deze bezetting. Vanaf het moment dat Titus (bassist) en Marc (drummer) erbij kwamen en we begonnen te spelen, gebeurde er vanaf de eerste seconden iets magisch. We hadden een klik die we alle drie nog nooit hadden ervaren. Daar wilden we na die plaat meer mee doen. Voor het eerste en tweede album had Eric (zang, gitaar, toetsen) de nummers geschreven. Nu wilden we een echte bandplaat maken en onze chemie benutten. Daarvoor heeft Eric bewust niets meer voorbereid. We hebben alles in de oefenruimte laten ontstaan vanuit jams en die hebben we later samen verfijnd en opgenomen. Dan gebeurt er toch iets anders."

Wat is het grootste verschil met de vorige twee albums?

"De uitkomst. Het is nu psychedelische postrock geworden met elementen van stoner, krautrock, wave, noise en artcore, uit de roots van ons drieën. Dit is volledig van ons alle drie. Dit zijn wij. Marc drumde vroeger in stoner- en metalbands, Eric komt als songwriter meer uit de lo-fi, noise en artcore en Titus (bas) is meer van de wave en dansbare grooves. En samen komen we tot dit, zonder dat het klinkt als een of ander saai vlees-noch-vis compromis. We doen niet aan compromissen. Dat maakt het heel authentiek en eigen. Ook de structuur van de nummers is totaal anders. Het eerste album was een soort dromerige indiepop, de tweede meer directe indierock. Maar allebei met vuige 'liedjes' met een scherpe rand. We hebben nu minder klassieke songstructuren en werken meer

vanuit grooves en sfeer. Soms ook gewoon zonder zang. We kijken steeds wat een nummer voor ons gevoel nodig heeft als het zich aandient.”

Wat is er naast de muziek nog meer veranderd?

“We doen alles sinds het nieuwe album volledig op eigen kracht. Opnemen en mixen doen we voor het eerst volledig zelf. Dat begon als experiment en dat is heel goed bevallen. We gaan graag zo verder. Het versterkt onze vrijheid en autonomie. De vorige twee albums zijn allebei opgenomen door Corno Zwetsloot, maar hij is helaas overleden. Nadenkend over hoe wij nu wilden opnemen, voelde alles zelf doen heel logisch. Eric en Marc nemen al jarenlang van alles op en met de lessen van twee albums in de studio bij Corno voelde dit vertrouwd. Hij praat nog regelmatig mee op onze schouder. En nog een verandering: we brengen het derde album voor het eerst niet meer uit op een fysieke geluidsdrager – zoals een CD of LP – maar volledig online. Daardoor hadden we ook geen platenlabel meer nodig. Een online release maar wel met fysieke artwork, zodat je wel echt iets moois in handen hebt. En dan hebben we live ook nog *live visuals* van onze VJ.”

Best veel veranderingen. Hebben jullie soms een midlifecrisis?

“Volgens de website Dokterdokter.nl niet, maar als het toch zo is, wensen wij iedereen toe dat je dan dit soort dingen maakt. We hebben ook alle drie geen motor. Eric heeft hem zelfs net verkocht. Dat was een oude Kawasaki Vulcan. Dat was wel even bedenkelijk.”

Waarom bestaat de nieuwe artwork uit ansichtkaarten?

“Wij houden van ansichtkaarten en dit is onze reactie op de digitalisering en de verschuiving naar online. Toch willen wijzelf en veel andere mensen wel graag echte artwork in handen hebben, als ze een album mooi vinden. Daarvoor hoeft het nu niet een ‘hoes’ te zijn en kun je van alles doen. Wij hebben die vrijheid benut om voor ieder nummer een ansichtkaart te maken met een beeld uit de bijbehorende *live visuals* en woorden uit de tekst. Samen verpakt in een gave hoes met downloadcode en de credits van het album. De hele *shizzle* past wel gewoon in je platenkast, maar je kunt de kaarten ook versturen. Zonde? Welnee. We hebben de kostprijs zo laag kunnen houden, dat je voor een paar euro gewoon een nieuw setje koopt. Wij hopen dat mensen elkaar in deze digitale tijd vaker een persoonlijk kaartje sturen. Dat kan onze westerse wereld wel gebruiken.”

Waarom een VJ en *live visuals*?

“Onze muziek is behoorlijk trippy en psychedelisch geworden. Het leek ons mooi om dat live te versterken met beelden die bij de nummers passen. En toen bleek VJ Michel de Klein – hij werkte eerder voor The Gathering – onze muziek gaaf te vinden. Hij heeft voor ieder nummer geestverruimende beelden gemaakt, plus de clip voor *Caramel Sunlight*. We spelen live bij voorkeur met de visuals, maar als dat niet kan, hoeft het niet. We zijn er niet van afhankelijk, maar het voegt wel iets toe. Michel gaat trouwens niet mee naar alle optredens. Dat is voor hem niet te doen, met alle andere creaties die hij maakt. Kijk maar eens op DutchOutcast.com.”

Het laatste album is alleen online uitgebracht. Brengen jullie geen fysieke geluidsdragers meer uit?

“Zeg ‘nooit nooit’, zong Gordon ooit. En toch zal het wel enige wijsheid bevatten. Wij houden erg van LP’s – NIET! van Gordon – maar alles gebeurt tegenwoordig online. Ons eerste album uit 2008 is op CD veel verkocht. De tweede uit 2014 – met vergelijkbare lof en aandacht – toch minder omdat mensen minder CD’s kopen. Ze luisteren vooral op Spotify en iTunes, maar daar zien wij weinig van terug. Onze single *Caramel Sunlight* kun je daar ook weer vinden, maar het hele album bewust niet meer. En ja, wie koopt er nu nog CD’s? Ja wij. En LP’s, dat is ook wel weer wat opgeleefd, maar het is

relatief nog steeds een klein groepje. Bijna alles wordt online of digitaal afgespeeld, zeker internationaal zit daar de meeste vraag. Maar als we dan toch 'nooit nooit' zeggen, sluiten we niet uit dat we in de toekomst ook wel weer een LP uitbrengen."

Volgens jullie is het nieuwe album het meest persoonlijk. Waren de eerste twee dat dan niet?

"Jawel, *smart ass*. Maar toen schreef Eric alle nummers en was het zeer persoonlijk namens hem als songwriter. Nu namens ons alle drie. Alleen de teksten zijn nog volledig van Eric. Daar snappen Marc en Titus ook geen fuck van."

Jullie muziek is behoorlijk veranderd. Hebben jullie overwogen de bandnaam te veranderen?

"Jawel, maar niet gedaan. Er is veel veranderd, maar je hoort wel dat wij het zijn. Eric had nog een gave naam liggen: *We were slavers*. Dat is zijn bijdrage aan de discussie over de Nederlandse identiteit. Maar wij blijven Orange Glow. Onder die andere naam komen ook nog wel projectjes van Eric ter wereld. Die naam is geregistreerd."

Spelen jullie live nog wel oudere nummers?

"Nee, we spelen niks meer van de eerste twee albums. We hebben zo'n omslag gemaakt dat het niet meer te verenigen valt. We hebben het nog wel geprobeerd door sommige oudere nummers te verbouwen, maar dat vonden we toch niet wat. Dan maken we er liever weer wat nieuwe dingen bij. We zijn toch behoorlijk productief."

RANDZAKEN

Jullie doen veel zelf op eigen kracht. Geeft dat niet veel drukte?

"Als je niet oppast wel. Dan slokken alle randzaken en het regelwerk – zoals promotie en optredens regelen – rond een band je helemaal op. Dat kan niet de bedoeling zijn. Daarom leggen wij alle focus bewust alleen op nieuwe muziek maken en live spelen. Optredens zijn onze beste promotie, merken we. Zeker met al het nieuwe materiaal. Dat werkt live heel goed. Randzaken beperken we tot een noodzakelijk minimum. Zo houden wij lichaam en geest vrij om vooral gave dingen te blijven maken. Daar gaat het ons vooral om. Er zijn ook veel bands die meer Facebooken dan muziek maken. En dan maar wachten op 'de grote doorbraak', die niet komt." Eric: "Ik moet dan altijd denken aan het nummer Here van Pavement. Daar zingt Steven Malkmus: '*I was dressed for succes, but succes it never came*'. Prachtige tristesse."

Willen jullie dan niet doorbreken?

"Wij willen gave dingen maken en live spelen. Zo nemen we mensen mee en als dat ergens toe leidt, is het mooi. Maar we hebben niet de illusie van 'de grote doorbraak'. Wij zijn 'underground' en met wat wij willen maken, zal dat ook wel zo blijven. Dat is prima en daar is gelukkig ook flink wat animo voor. Anders konden we ons beter opsluiten in de oefenruimte."

Of lekker maandenlang op tour?

"Nee joh. We zijn gek op live spelen, maar als wij twee weken op pad zijn, willen we allemaal vooral weer lekker naar huis en daar muziek maken."

ACHTERGRONDEN

Waar lijkt jullie muziek op?

“Het lijkt echt nergens op, wat ons betreft. Maar dan wel positief bedoeld. We gaan onszelf natuurlijk niet lopen afzeiken. Maar dit ontstaat als je ons samen in een ruimte zet met wat instrumenten erbij. En als je flink doorzeurt en toch namen moeten noemen van andere muziek waar we raakvlakken mee hebben, kennen de meeste mensen dat toch niet. Maar vooruit wij denken dan aan bands als Cave (NIET! Nick Cave), the Low Frequency in Stereo, Lumerians, Föllakzoid, Wooden Shjips, Mars Red Sky, All Them Witches en uit eigen land ‘wijlen’ Suimassen en Incense. Met een vleugje Mogwai, Nebula, John Garcia (NIET! Andy Garcia, maar die van Kyuss) en wellicht Motorpsycho. Zoiets. We horen anderen ook regelmatig vergelijkingen maken met bands waar wij nog nooit van gehoord hebben. Die vergelijkingen zijn vaak erg grappig, maar zelden raak. En wij elke keer maar weer luisteren en denken wij een gave nieuwe band gaan ontdekken.”

Wat is de raarste vergelijking die jullie ooit hebben gehoord?

“Met Sepultura. Best een aardig bandje, trouwens. Wel in een heel ander straat. Of land eigenlijk.”

Even *nerd talk*. Nemen jullie analoog of digitaal op?

“De eerste twee albums heel bewust analoog op 24-sporen band. Dat heeft toch zijn eigen charme en dwingt tot het maken van bewuste en harde keuzes bij het opnemen. Daar geloven wij in. Het laatste album hebben we wel digitaal opgenomen, maar we werken nog steeds op een analoge manier, met harde keuzes en veel buizenapparatuur. Het gevaar van digitaal opnemen is dat je blijft poetsen. Dan jaag je de ziel eruit. Wij willen authenticiteit, de ziel van een band horen. Wij trekken met opnemen ook niks ‘recht’, zoals de meeste bands tegenwoordig doen. Je moet gewoon goed spelen. Tenminste, dat is ons idee. Eigenlijk hebben we nu best wel op een jaren ’70 manier opgenomen, maar toch digitaal en ook anno nu. Met vooraf een duidelijk idee over hoe we het wilden voor deze plaat. Dat is goed gelukt.”

Waar gaan de teksten over?

“We geven nooit tekstuitleg. Dat vinden we zonde omdat je luisteraars daarmee hun eigen interpretatie ontnemt. De teksten zijn vaak ook nogal associatief, symbolisch en metaforisch. Als je dat gaat uitleggen, wordt het ook zo academisch en saai. Een goede grap moet je ook niet uitleggen. Of seks, als je dat heel rationeel gaat benaderen, is er ook niks meer aan. Schijnt.”

Dus jullie teksten gaan over seks?

“Voor jou misschien wel ja.”

Gebruiken jullie veel drugs?

“Heee... relax man. Je weet toch. En we maken nooit reclame voor andere producten dan onze eigen brouwsels.”

Waar komen jullie (geografisch) vandaan?

“Ergens uit de *middle of nowhere*. Maar als je het precies wilt weten: we werken nu vanuit Kampen. Eric en Marc wonen hier en Marc komt er vandaan. Eric komt oorspronkelijk uit de Noordoostpolder. En Titus heel vroeger uit het Friese Gorredijk. Hij woonde jarenlang in Kampen nadat hij er naar de Kunstacademie ging. Nu woont hij in het Drentse Drouwenermond. Dat is echt *middle of nowhere*. Zo

woonde Eric ooit in de natuur bij de Weerribben (Blankenham). Daar is het eerste album ontstaan. De tweede in Deventer. Nu dus Kampen.”

Is dat niet saai?

“De natuur niet, daar houden we van. Kampen is wel saai. Het heeft een rijke historie, maar is verder nogal doods. Zeker sinds alle opleidingen van Kampen naar Zwolle vertrokken, waaronder de Kunstacademie. Er komen wel veel bands uit Kampen. Dat is altijd zo geweest. Wellicht een goede tegenpool voor het verder nogal behoudende stadje. Of zo. Gelukkig hebben wij de muziek en genoeg inspirerende mensen om ons heen. We mogen Kampen soms gelukkig ook uit.”

Hebben jullie huisdieren?

“Kijk, dat zijn de vragen! Waarom we (bijna) geen interviews meer geven dan. Maar we hebben vooral katten.”

Meer informatie, muziek en video's op: www.orange glow.nl

Heb je iets leuks gedaan met onze FGA? We zien het resultaat graag na publicatie. Dus stuur je schepsel gerust door naar: kindwords@orange glow.nl.

FGA Versie: December 2017